EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 3. 8. 2020
COM(2020) 349 final

VÝROČNÁ SPRÁVA KOMISIE

o výročných správach členských štátov o činnosti týkajúcej sa vývozných úverov v zmysle nariadenia (EÚ) č. 1233/2011

1. Úvod:

V prílohe I k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1233/2011 zo 16. novembra 2011 o uplatňovaní určitých usmernení v oblasti štátom podporovaných vývozných úverov a o zrušení rozhodnutí Rady 2001/76/ES a 2001/77/ES[1] sa stanovuje, že členské štáty musia Komisii sprístupniť výročnú správu o činnosti v záujme zvýšenia transparentnosti na úrovni Únie. Na základe týchto informácií je Komisia následne povinná vypracovať pre Európsky parlament výročnú správu.

Táto výročná správa sa týka kalendárneho roka 2018. Rozsah tohto postupu zahŕňa činnosti v oblasti vývozných úverov v zmysle nariadenia (EÚ) č. 1233/2011, t. j. „strednodobé a dlhodobé“ transakcie s obdobím splácania 2 roky alebo viac. Táto správa nezahŕňa krátkodobé transakcie v oblasti vývozných úverov[2] ani činnosti realizované určitými agentúrami pre vývozné úvery mimo oblasti vývozných úverov (ako je poistenie investícií). Rovnako je potrebné poznamenať, že v prípade niektorých členských štátov vykonáva funkciu agentúry pre vývozné úvery poisťovňa alebo finančná inštitúcia fungujúca na základe verejného mandátu. V tejto správe sú zahrnuté iba činnosti takýchto poisťovní v oblasti verejného sektora.

Komisia vzala na vedomie uznesenie prijaté Európskym parlamentom 2. júla 2013 týkajúce sa prvého podávania správ na základe nariadenia (EÚ) č. 1233/2011[3] a členské štáty upozorňuje osobitne na odporúčania uvedené v uvedenom uznesení – ako je odporúčanie, aby pracovná skupina Rady pre vývozné úvery a Komisia viedli konzultácie s Európskou službou pre vonkajšiu činnosť o ďalšom vývoji metodiky podávania správ. V čase vypracúvania tejto správy je aktualizácia metodiky podávania správ predmetom preskúmania zo strany členských štátov.

2. Výročné správy o činnosti doručené za kalendárny rok 2018:

Výročné správy o činnosti doručili tieto členské štáty: Belgicko, Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Fínsko, Francúzsko, Holandsko, Chorvátsko, Luxembursko, Maďarsko, Nemecko, Poľsko, Portugalsko, Rakúsko, Rumunsko, Slovenská republika, Slovinsko, Spojené kráľovstvo, Španielsko, Švédsko a Taliansko.

Ostatných sedem členských štátov – Cyprus, Estónsko, Grécko, Írsko, Litva, Lotyšsko a Malta – neposkytovalo počas vykazovaného roka programy pre vývozné úvery v zmysle nariadenia (EÚ) č. 1233/2011.

[1] Ú. v. EÚ L 326, 8.12.2011, s. 45.

[2] Na tieto transakcie sa vzťahuje oznámenie Komisie podľa článku 93 ods. 1 Zmluvy o ES, ktorým sa uplatňujú články 92 a 93 zmluvy na krátkodobé poistenie vývozných úverov.

[3] Uznesenie Európskeho parlamentu z 2. júla 2013 o prvej výročnej správe Komisie Európskemu parlamentu o činnostiach agentúr členských štátov pre vývozné úvery [2012/2320 (INI)].

3. Analýza výročných správ o činnosti:

a) Všeobecné a finančné informácie:

V platnom regulačnom rámci [nariadenie (EÚ) č. 1233/2011] sa stanovujú všeobecné pravidlá pre vývozné úverové transakcie a programy pre vývozné úvery. Hoci väčšina vlád členských štátov EÚ založila agentúry pre vývozné úvery, rozsah pôsobnosti a typ stanovených programov pre vývozné úvery, ako aj organizačná štruktúra agentúr sa medzi členskými štátmi líšia.

V niektorých členských štátoch je agentúrou pre vývozné úvery vládny úrad alebo agentúra. Ako sa už uviedlo, v iných členských štátoch túto funkciu vykonáva poisťovňa alebo finančná inštitúcia v rámci verejného mandátu a pod štátnym dohľadom. Nie je nezvyčajné, že členské štáty ponúkajúce rôzne kategórie podpory vývozných úverov majú viac ako jednu agentúru pre vývozné úvery (napr. jedna agentúra poskytujúca štátnu podporu vo forme záruk alebo poistenia pre obchodné úvery a druhá, ktorá napr. poskytuje pôžičky priamo alebo poskytuje systémy dorovnávania úrokových rozdielov).

V roku 2018 vykonávalo 21 členských štátov EÚ programy pre vývozné úvery v zmysle nariadenia (EÚ) č. 1233/2011. Tieto programy riadilo spolu 29 rôznych agentúr a útvarov štátnej správy.

Väčšina členských štátov poskytuje čoraz širšie spektrum programov pre vývozné úvery. Pokiaľ ide o druhy podpory vývozných úverov, ktoré ponúkajú agentúry EÚ pre vývozné úvery, najbežnejšou formou je aj naďalej „čisté krytie“ (t. j. predmetnú vývoznú transakciu financuje komerčná banka, ktorej poskytuje agentúra pre vývozné úvery záruku alebo krytie typu poistenie). Všetkých 21 členských štátov, ktoré počas vykazovaného obdobia poskytli vývozné úvery v zmysle nariadenia (EÚ) č. 1233/2011, ponúkalo tento druh podpory. Veľká väčšina členských štátov ponúkala aj ďalšie formy podpory, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (EÚ) č. 1233/2011 a rozsah pôsobnosti dohody OECD o štátom podporovaných vývozných úveroch[4], ako je priame poskytovanie úverov alebo financovanie (pri ktorom financovanie poskytuje priamo agentúra pre vývozné úvery, a nie komerčná banka) alebo refinancovanie[5]. Veľa členských štátov poskytuje aj projektové financovanie a rôzne formy viazanej pomoci. Takmer všetky členské štáty ponúkajú programy, ktoré sú navrhnuté tak, aby sa zohľadnili osobitné potreby MSP.

Vo všeobecnosti sa postupy a štandardy upisovania v členských štátoch čoraz viac zjednocujú, keďže dohoda o štátom podporovaných vývozných úveroch sa vzťahuje na čoraz väčší počet otázok. V každom prípade však treba mať na pamäti tieto rozdiely, lebo sťažujú plnohodnotné porovnanie. Po prvé, členské štáty majú – v rámci všeobecných foriem podpory vývozných úverov uvedených v predchádzajúcom odseku – veľmi rôznorodé programy pre vývozné úvery. Navyše, zatiaľ čo viaceré agentúry pre vývozné úvery môžu mať rovnaký konkrétny produkt, podmienky s ním spojené nemusia byť rovnaké. Po druhé, vplyv programu pre vývozné úvery závisí, samozrejme, aj od charakteristík národného hospodárstva a od kapacity súkromných finančných trhov.

[4] Dohoda o štátom podporovaných vývozných úveroch, ktorá je začlenená do práva Únie, je uvedená v prílohe II k uvedenému nariadeniu.

[5] Belgicko, Česká republika, Dánsko, Maďarsko, Poľsko, Slovenská republika, Spojené kráľovstvo, Španielsko, Švédsko a
Taliansko.

So zreteľom na tieto výhrady poskytuje v tabuľke nižšie súhrnná nominálna expozícia voči riziku k 31. decembru 2018 aspoň základné informácie o rozsahu najväčších systémov vývozných úverov typu „čisté krytie“.[6]

Štátna podpora vo forme „čistého krytia“ v roku 2018 (v miliardách EUR) **Najvyššie úrovne v EÚ podľa súhrnnej nominálnej expozície voči riziku**	
Nemecko	86,5
Francúzsko	65,1
Švédsko	28,1
Taliansko	26,4
Holandsko	24,4

Ako už bolo uvedené, agentúry EÚ pre vývozné úvery pôsobia v širokom okruhu oblastí, na ktoré sa nevzťahuje povinnosť podávať správy podľa nariadenia (EÚ) č. 1233/2011. Uvedené nariadenie sa vzťahuje v zásade na strednodobé a dlhodobé činnosti v oblasti vývozných úverov (podľa vymedzení v dohode o štátom podporovaných vývozných úveroch). Mnoho agentúr EÚ pre vývozné úvery však ponúka aj produkty, ako sú krátkodobé vývozné úvery, akreditívy, záruky týkajúce sa výrobného rizika alebo investičné poistné produkty. Ďalej treba poznamenať, že niektoré členské štáty vyvíjajú špecifické produkty vývozných úverov pre jednotlivé odvetvia, napríklad pre výrobu lietadiel, stavbu lodí a železničnú infraštruktúru. V tom sa môže odrážať odlišné chápanie pre jednotlivé odvetvia v rámci dohody o štátom podporovaných vývozných úveroch, v ktorej sa niektoré lehoty, najmä v súvislosti s maximálnou lehotou splatnosti, prispôsobujú osobitným potrebám konkrétnych výrobných odvetví.

Podrobné informácie možno nájsť v oddieloch II a IV vzoru pre podávanie správ používaného pre výročné správy o činnosti, ako aj vo všeobecných výročných správach, na ktoré viacero členských štátov výslovne odkazuje.

Výročné správy o činnosti poskytujú celkovo náležité finančné informácie týkajúce sa programov pre vývozné úvery. Je však potrebné zdôrazniť, že podľa nariadenia (EÚ) č. 1233/2011 sa toto podávanie správ vykonáva v súlade s vnútroštátnym legislatívnym rámcom príslušného členského štátu. Výsledkom sú určité rozdiely v prezentácii údajov. Komisia nemá žiadne konkrétne pripomienky k finančným aspektom výročných správ o činnosti[7].

b) Zohľadnenie „rizík v oblasti životného prostredia, s ktorými môžu byť spojené ďalšie významné riziká“:

[6] Upozorňujeme, že Spojené kráľovstvo neposkytuje údaj o súhrnnej nominálnej expozícii voči riziku k 31. decembru
2018.

[7] Podľa bodu 1 prílohy I nemá súčasný postup podávania správ žiadny vplyv na právomoci inštitúcií členských štátov, ktoré vykonávajú dohľad nad vnútroštátnymi programami pre vývozné úvery.

Podľa bodu 2 prílohy I k nariadeniu (EÚ) č. 1233/2011 členské štáty vo výročnej správe o činnosti *„uvedú, ako sa riziká v oblasti životného prostredia, s ktorými môžu byť spojené ďalšie významné riziká, zohľadňujú v činnosti exportno-úverových agentúr v oblasti štátom podporovaných vývozných úverov.“*

Členské štáty oznámili, že neustále zdokonaľujú svoje vnútorné postupy s cieľom zaznamenať a zhodnotiť predmetné riziká v oblasti životného prostredia. Keď sa príslušné riziká posúdia ako neprijateľné alebo neprimerané, neposkytne sa žiadne krytie. Keď sa riziká posúdia ako prijateľné, podpora vývozných úverov je zvyčajne podmienená a závisí od zmierňovacích opatrení a dodržiavania určitých noriem.[8] Politiky členských štátov ďalej vychádzajú z medzinárodných noriem a širšieho acquis EÚ. Odkazy v správach na ciele, normy a usmernenia EÚ preukazujú, že sa zohľadňujú právne záväzné aj nezáväzné nástroje (soft law a hard law) a že duch práva je rovnako dôležitý ako litera práva.

Preukazuje sa zbližovanie v postupoch, napríklad uplatňovaním rôznych postupov posudzovania v závislosti od typu a kategórie transakcií, ako jasne opisujú niektoré členské štáty.[9]

V bode 2 prílohy I k nariadeniu (EÚ) č. 1233/2011 sa uvádzajú riziká v oblasti životného prostredia aj „ďalšie významné riziká“. Všeobecne a rovnako ako v predchádzajúcich rokoch členské štáty riziká v oblasti životného prostredia a súvisiace riziká interpretovali zoširoka. Veľa členských štátov v prípade, ak sa to považovalo za opodstatnené, takisto oznámilo, že v nadväznosti na posúdenie rizika počas životnosti transakcie prijalo opatrenia podľa osobitných usmernení.

Transakcie sa posudzujú nielen so zreteľom na environmentálne aspekty, ale aj na mnohé ďalšie. Niektoré členské štáty napríklad výslovne odkazujú na sociálny vplyv[10], ako aj na ľudské práva[11]. Tieto riziká môžu posudzovať externí nezávislí experti[12] alebo čoraz častejšie špecializovaní odborníci v rámci každej agentúry pre vývozné úvery[13].

Členské štáty odkazujú aj na postupy uvedené v odporúčaní OECD o spoločných prístupoch týkajúcich sa štátom podporovaných vývozných úverov a o náležitej starostlivosti v oblasti životného prostredia a sociálnej politiky (ďalej len „spoločné prístupy“), ktoré predstavuje prijatý a zaužívaný nástroj posudzovania v rámci OECD a má normatívny vplyv aj mimo OECD.

Z predložených správ vyplýva, že členské štáty uplatňujú spoločné prístupy nad rámec ich rozsahu, aby lepšie kontrolovali ešte väčšiu časť transakcií.[14] Okrem spoločných prístupov členské štáty využívajú aj ďalšie medzinárodné normy. Tieto normy zahŕňajú ochrannú

[8] Napr. Belgicko, Dánsko, Francúzsko, Luxembursko, Maďarsko, Poľsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovenská republika,
Slovinsko a Švédsko.
[9] Napr. Belgicko, Dánsko, Nemecko, Slovenská republika a Švédsko.
[10] Belgicko, Česká republika:, Dánsko, Fínsko, Francúzsko, Holandsko, Nemecko, Poľsko, Slovenská republika, Slovinsko, Španielsko a Švédsko.
[11] Nemecko, Rakúsko, Spojené kráľovstvo a Švédsko.
[12] Napr. Česká republika a Slovenská republika.
[13] Napr. Belgicko.
[14] Napr. Holandsko, Nemecko, Švédsko a Taliansko.

politiku Svetovej banky[15], hlavné zásady Organizácie Spojených národov (OSN) v oblasti podnikania a ľudských práv[16], zásady iniciatívy OSN Global Compact[17], Deklaráciu Medzinárodnej organizácie práce (MOP) o základných zásadách a právach pri práci[18], rovníkové zásady[19], medzinárodné environmentálne a sociálne normy pre finančné korporácie[20] a usmernenia OECD pre nadnárodné podniky.[21] Niektoré členské štáty odkazujú aj na iniciatívy v oblasti zmeny klímy, a to vrátane odkazu na Rámcový dohovor Organizácie Spojených národov o zmene klímy.[22] Napokon, niektoré členské štáty uvádzajú aj svoj pretrvávajúci záväzok zlepšovať a vyvíjať existujúce disciplíny.

c) Ďalšie informácie uvedené vo výročných správach o činnosti

Okrem informácií už uvedených v oddiele 3 písm. a) a b) z 21 výročných správ o činnosti vyplýva aj to, že členské štáty uplatňujú politiky v oblasti vývozných úverov, ktoré sa všeobecnejšie týkajú životného prostredia, boja proti úplatkárstvu a udržateľných postupov poskytovania úverov pre krajiny s nízkymi príjmami. Tri odporúčania OECD[23] zohrávajú v tejto súvislosti významnú, ale nie výlučnú úlohu. Tri členské štáty – Bulharsko, Chorvátsko a Rumunsko – ktoré nie sú členmi OECD, uplatňujú tieto nástroje alebo tak plánujú urobiť. Rumunsko a Chorvátsko uplatňujú spoločné prístupy a odporúčanie OECD o úplatkárstve, zatiaľ čo Bulharsko vykonáva odporúčanie OECD o úplatkárstve.

Viaceré členské štáty uvádzajú, že „spoločné prístupy“ uplatňujú nad rámec ich rozsahu pôsobnosti vymedzenej zo strany OECD.[24] Vo všeobecnosti sa zdá, že členské štáty zvýšili svoje ambície v boji proti úplatkárstvu a korupcii tým, že zaviedli nové opatrenia dodržiavania s cieľom sprísniť politiku v oblasti boja proti úplatkárstvu a korupcii. Mnohé členské štáty vyžadujú pred vydaním podpory od poisteného subjektu vyhlásenie o boji proti úplatkárstvu, v ktorom sa výslovne uvádza, že krytie je v prípade zistenia úplatkárstva automaticky zrušené. Čoraz väčší počet členských štátov uvádza aj dôležitosť monitorovania a vedenia dialógu s bankami a finančnými inštitúciami o politike najlepších postupov v súvislosti s opatreniami na boj proti úplatkárstvu.

Členské štáty navyše čoraz častejšie uvádzajú ďalšie politické ciele či aspekty, ktoré dopĺňajú ciele stanovené v spoločných prístupoch. Príklady zahŕňajú sociálnu udržateľnosť[25] a zabránenie daňovým únikom.[26] Príslušné agentúry pre vývozné úvery v niekoľkých prípadoch vytvorili príslušné nástroje samy. Príkladom je politika sociálnej zodpovednosti

[15] Slovenská republika.
[16] Napr. Dánsko, Fínsko, Nemecko a Švédsko.
[17] Švédsko.
[18] Napr. Fínsko a Holandsko.
[19] Spojené kráľovstvo.
[20] Napr. Holandsko a Slovenská republika.
[21] Švédsko.
[22] Fínsko.
[23] 1. Odporúčanie OECD o spoločných prístupoch týkajúcich sa štátom podporovaných vývozných úverov a o náležitej starostlivosti v oblasti životného prostredia a sociálnej politiky (tzv. spoločné prístupy). 2. Odporúčania OECD o úplatkárstve a štátom podporovaných vývozných úveroch. **3.** Zásady a usmernenia na podporu udržateľných postupov úverovania pri poskytovaní štátnych vývozných úverov pre krajiny s nízkymi príjmami.
[24] Francúzsko, Holandsko, Nemecko, Slovenská republika, Švédsko a Taliansko.
[25] Dánsko, Nemecko, Rumunsko, Slovenská republika a Španielsko.
[26] Švédsko.

podnikov[27], ktorá zvyčajne zahŕňa nielen interné úsilie, ale aj intenzívny dialóg s klientmi agentúr pre vývozné úvery.

Pokiaľ ide o ochranu životného prostredia, medzi nové trendy patrí dôraz na udržateľnosť a znižovanie emisií. Podobne ako pri predchádzajúcom podávaní správ, mnohé členské štáty zdôrazňujú osobitný význam ľudských práv. Prakticky do všetkých správ o činnosti sa naďalej premieta podpora pre rozvoj rozmeru ľudských práv v rámci nových spoločných prístupov.

Mnohé členské štáty okrem dodržiavania spoločných prístupov vyvinuli vlastné špecifické nástroje na boj proti úplatkárstvu a korupcii, napríklad opatrenia v oblasti oznamovania protispoločenskej činnosti.[28] Opatrenia na boj proti praniu špinavých peňazí sa naďalej uvádzajú ako priorita[29], a to spoločne so zabránením financovaniu terorizmu.[30]

Zdá sa, že dochádza k zbližovaniu politík členských štátov, čo dokazuje napríklad dôkladné dodržiavanie požiadaviek Svetovej banky a Medzinárodného menového fondu, ktoré mnohé členské štáty uvádzali v súvislosti s udržateľnými postupmi poskytovania úverov pre krajiny s nízkymi príjmami.

Členské štáty takisto dôsledne zabezpečujú, aby agentúry pre vývozné úvery pôsobili čo najtransparentnejšie a pritom dodržiavali dôvernosť, ktorá môže byť potrebná pre obchodné transakcie. Rovnako ako v predchádzajúcich rokoch členské štáty venujú tejto otázke vo svojich výročných správach o činnosti za rok 2018[31] osobitnú pozornosť.

Zo správ predložených členskými štátmi vyplýva, že členské štáty začlenili spoločné prístupy OECD do svojich politík pre vývozné úvery. Okrem toho sa zdá, že členské štáty pri vzájomnej výmene najlepších postupov a metodík posudzovania presahujú rámec spoločných prístupov. Spoločné prístupy sa čoraz viac chápu ako minimálna norma. Členské štáty v mnohých oblastiach uplatňujú vlastné doplňujúce opatrenia na zabezpečenie toho, aby bola podpora vývozných úverov dostupná len pre transakcie, ktoré spĺňajú striktný súbor noriem siahajúcich od environmentálnych až po sociálne aspekty.

d) Plnenie cieľov a záväzkov Únie zo strany agentúr pre vývozné úvery:

Na posilnenie transparentnosti na úrovni EÚ sú členské štáty podľa nariadenia (EÚ) č. 1233/2011 povinné predložiť Komisii výročnú správu o činnosti, v ktorej v súlade s vnútroštátnym legislatívnym rámcom oznámia určité finančné a prevádzkové informácie o svojich činnostiach v oblasti vývozných úverov, a to aj vrátane informácií o spôsobe riešenia environmentálnych rizík.

Podľa bodu 3 prílohy I *„[n]a základe týchto informácií vypracuje Komisia pre Európsky parlament výročnú správu, v ktorej zhodnotí plnenie cieľov a záväzkov Únie exportno-úverovými agentúrami“*.

[27] Holandsko, Slovinsko, Švédsko a Taliansko.
[28] Slovenská republika a Švédsko.
[29] Švédsko.
[30] Švédsko.
[31] Belgicko, Dánsko, Rakúsko, Slovenská republika a Švédsko.

V Zmluve o Európskej únii (Zmluva o EÚ) sa v článku 3[32] vymenúvajú všeobecné ciele Únie a v článku 21 ciele a zásady vonkajšej činnosti Únie.

Pokiaľ ide o spoločnú obchodnú politiku EÚ, zásady a ciele vonkajšej činnosti Únie sú uvedené v článku 206 a v článku 207 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Všetky členské štáty, ktoré podávajú správy, poskytujú dôkaz o tom, že vypracovali politiky umožňujúce riadenie programov v oblasti vývozných úverov, ktoré sú v súlade s cieľmi EÚ. Konkrétne politické odporúčania pre oblasť vývozných úverov vypracované v OECD – jedinej medzinárodnej organizácii, ktorá dosiaľ vypracovala špecializované pravidlá pre túto oblasť politiky – sa bežne využívajú, a vo väčšine prípadov činnosti členských štátov presahujú ich rámec.

S cieľom prehĺbiť schopnosť Komisie ďalej posúdiť činnosti členských štátov Komisia v spolupráci s Európskou službou pre vonkajšiu činnosť a na základe konzultácií s viacerými zainteresovanými stranami navrhla členským štátom rozšíriť rozsah pôsobnosti a úroveň podrobnosti informácií, ktoré sa majú zahrnúť do výročných správ o činnosti. V súčasnosti sa spolu s členskými štátmi diskutuje o revidovanom a rozšírenom vzore pre podávanie správ.

Európsky parlament vyzval Komisiu, aby vydala stanovisko k tomu, či členské štáty plnia ciele a záväzky Únie; Európska komisia v súlade s prílohou I pripravila svoju výročnú správu. Správa Komisie ako taká vychádza z výročných správ o činnosti, ktoré predložili členské štáty, a nemôže sa považovať za konečnú. Komisia sa však domnieva, že informáciami uvedenými vo výročných správach o činnosti sa poskytuje presvedčivý dôkaz o tom, že agentúry pre vývozné úvery dodržiavajú články 3 a 21 Zmluvy o EÚ, a neposkytuje sa nimi dôkaz o nedodržiavaní zo strany akéhokoľvek členského štátu. Samozrejme, európske inštitúcie si môžu spoločne stanoviť ambicióznejšie politické ciele. Komisia je pripravená sprostredkovať a podporovať medziinštitucionálny dialóg v tejto oblasti, ale medzitým musí vykonať svoje hodnotenie v súlade s bodom 3 prílohy I.

Pokiaľ ide o dodržiavanie medzinárodných záväzkov a záväzkov podľa práva EÚ v oblasti hospodárskej súťaže, počas vykazovaného obdobia nedošlo k sporom na úrovni WTO, ktoré by sa týkali európskych programov pre vývozné úvery. Európskej komisii neboli v roku 2018 doručené žiadne sťažnosti týkajúce sa možných porušení právnych predpisov EÚ, do ktorých by boli zapojené agentúry pre vývozné úvery.

[32] Okrem iného podľa článku 3 ods. 5 Zmluvy o EÚ Únia vo vzťahoch so zvyškom sveta „prispieva k […] trvalo udržateľnému rozvoju Zeme, k solidarite a vzájomnému rešpektovaniu sa národov, k voľnému a spravodlivému obchodu, k odstráneniu chudoby a k ochrane ľudských práv, najmä práv dieťaťa, ako aj k prísnemu dodržiavaniu a rozvoju medzinárodného práva, najmä k dodržiavaniu zásad Charty Organizácie Spojených národov“.